

ĐA HIỆU

CƠ QUAN NGÔN LUẬN CỦA TỔNG HỘI CỰU SINH VIÊN SĨ QUAN
TRƯỜNG VÕ BỊ QUỐC GIA VIỆT NAM

Chúc Mừng

NĂM MỚI

Xuân Giáp Thân

2004

TÔN CHỈ ĐA HIỆU

Để Đa Hiệu giữ đúng được truyền thống phục vụ tập thể Võ Bị và toàn thể độc giả, một số qui định sau đây được áp dụng:

- 1 - Những bài viết có nội dung cổ võ hay tuyên truyền cho chủ nghĩa Cộng Sản trực tiếp hoặc gián tiếp đều tuyệt đối không được chọn đăng.*
- 2 - Bài viết cho Đa Hiệu nội dung phải khách quan, không đả kích, phỉ báng đời tư của bất cứ một nhân vật nào dù trong tập thể Võ Bị hay ngoài. Phê bình và nhận xét về tư tưởng, lập trường, chứ không chi tiết hóa đời tư của bất cứ một ai.*
- 3 - Bài viết ngoài bút hiệu, xin ghi rõ tên thật, khóa (nếu là cựu SVSQ), số điện thoại, Email address và địa chỉ để tòa soạn liên lạc. Nếu không muốn đăng tên thật xin ghi chú rõ ràng. Để tránh những lỗi lầm đáng tiếc khi trình bày bài vở, xin quý vị đánh máy bỏ dấu rõ ràng các sáng tác, attached theo Email, copy vào diskette, hoặc nếu phải viết tay, xin viết thật rõ ràng, dễ đọc, trên một mặt giấy và kèm theo hình ảnh khi gửi về tòa soạn.*
- 4 - Bài viết hoặc thư cậ đăng trên Đa Hiệu, nếu được đăng, tác giả phải trả tiền lệ phí do Ban Trị Sự ấn định và không dài quá 6 trang đánh máy với khổ chữ Đa Hiệu vẫn dùng. Đa Hiệu hoàn toàn không chịu bất cứ trách nhiệm gì về quan điểm, đường lối, nội dung trong các bài viết hoặc thư cậ đăng.*
- 5 - Đa Hiệu tùy nghi chọn đăng những sáng tác gửi về và sẽ không hoàn trả lại bản thảo dù được chọn đăng hay không.*
- 6 - Đa Hiệu tùy nghi chọn đăng hay không những bài đã gửi cho các báo khác.*
- 7 - Đa Hiệu chỉ đăng Tin mừng hay Phân ưu do Liên Hội, Hội, hay Đại diện Khóa gửi tới tòa soạn.*

ĐA HIỆU

Số 70

Phát hành 02/2004

Cựu SVSQ/K19 NGUYỄN NHO
Chủ Nhiệm

Cựu SVSQ/K19 ĐOÀN PHƯƠNG HẢI
Chủ bút

Cựu SVSQ/K25 NGUYỄN XUÂN THẮNG
Trị Sự

Cựu SVSQ/K28 NGUYỄN THANH SANG
Tổng Phát hành

Hình Bìa:
Từ Cao Nguyên
Thiệp Chúc Tết TVBQGVN

Hộp thư tòa soạn:
Đa Hiệu
P.O.Box 360829
Milpitas , Ca 95036
Tel: (408) 476 1415

Email: dahieu1515@yahoo.com
<http://www.vobi-vietnam.org>

MỤC LỤC

Lá thư Chủ nhiệm	6
Một năm thời sự	Hà Nhân -K12	9
Sóng ngầm sa mạc	Lê Phạm Nhân - K16	20
Sớ Táo Quân	Ngọc Trâm/19B	32
Hội Gióng – Làng Phù Đổng	Nguyễn Huy Hùng- K1	42
Những năm thân trên thế giới qua lịch sử cận đại	Hồ Đình	60
Lại một Xuân buồn	Thơ: Nhất Tuấn – K12	73
Thơ: Giỗn Ông Hội Trưởng	Trần Gia Toàn – A20	74
Một góc trời tưởng nhớ	Nguyễn Phán – K24	75
Mẹ ơi con mẹ chưa già	Hà Huyền Chi - K14	92
Mùa Xuân cái Tết	Hoa Trạng Nguyễn /25B....	93
Thơ: Tết đến Xuân sang	Xuân Nương/ 18B	102
Thơ: Xuân về nhớ quê	Dương Đình Bộ – K10	103
Tìm động hoa vàng	Diệu Tần	104
Tổng Thống Thiệu vào An Lộc	111
Tổng Thống Bush đi Baghdad	Cùi 12 –TBX	
Thơ: Những mùa xuân nhớ	Phạm Kim Khôi –K19	129
Vùng sáng Alpha đỏ	Mỹ Dung Hoàng Thị	130
Thơ: Chiều cuối năm trên bước đuong hành quân	Nguyễn Trần.....	136
Thú chơi câu đối	Nguyễn Đình Bình	138
Xuân đẹp vô cùng	Ngô Minh Hằng	157
Thực... mộng	Ấu Tím / 26B	159
Tôi đi thăm cụ Trần Văn Hương sau ngày mất nước	Trần Vũ Nguyễn Hữu Thiên /5B ...	163
Nghĩ về anh Võ Bị	DH- Vợ Diễm - K17	170
Nguyễn Trãi	Lê Hữu Cương – K16	176
Năm Thân kể truyện khỉ	Thu Nga – 18B	191
Ông Tú Xương	Kathy Trần / 12C	99

Tình bạn và định mệnh Trần Tuấn Ngọc/K28 207

SINH HOẠT VÕ BỊ

Hát về Trường Mẹ	Đặng Thái K15	232
Thông cáo K16	233
Hội Võ Bị Kansas	234
Thông báo của Ban Tổ Chức Đại Hội VB Kỳ XIV		235
Văn Thư 020	237
Liên hội Âu châu hop và hình ảnh		239
Họp mặt K18	247
Họp khóa 20	257
Một năm hoạt động của Hội VB/VICTORIA (Úc Châu)		265

THANH THIẾU NIÊN ĐA HIỆU

Lá Thư ĐĐT/ĐĐTĐNH	273
Sinh hoạt TTĐNH	Lữ Anh Thư	275
Bữa cơm gây quỹ...	Võ Nhẫn K20	280
Biên bản hội thảo	284
Thành lập và sinh hoạt TĐ/TTĐNH	Phan Văn Quang – K19.....	288
Thế hệ 1, Thế hệ 2	292
Preparing tomorrow's	294
Unicef và Seagames	Nam Dao	298
Thoughts on the 2003	303	
Vietnam Center Conference	Daniel Tú / 29C	

THÔNG BÁO CHUNG	306
Cáo lỗi	307
Thư tín Đa Hiệu	Xuân Hương	308
Báo cáo Tài chánh quỹ Tổng Hội		316
Danh sách ủng hộ ĐH	319

Lá Thư

Chủ Nhiệm

Kính thưa Quý Vị,

Xuân Giáp Thân là mùa xuân thứ hai đến với BCH/TH nhiệm kỳ 2002- 2004, báo hiệu một sinh khí mới và một trách nhiệm mới: đó là công việc chuẩn bị tổ chức “Đại Hội Lần Thứ XIV” tại Hoa Thịnh Đốn, thủ đô Hoa Kỳ.

Đại Hội XIV năm 2004 sẽ mang đến cho chúng ta nhiều ý nghĩa:

Ý nghĩa chính được thể hiện trong khẩu hiệu “Tất Cả Cho TTNDH” của nhiệm kỳ 2002- 2004, nên mọi sinh hoạt TH đã được thực hiện xoay quanh khẩu hiệu này và Đại Hội XIV sẽ là Đại hội của HAI THẾ HỆ CÙNG CHUNG MỘT TRÁCH NHIỆM: đấu tranh Tự Do- Dân Chủ- Nhân Quyền cho VN.

Tổ chức Đại Hội tại Thủ Đô Hoa kỳ còn mang một ý nghĩa không kém phần quan trọng là sẽ giới thiệu Tổng Hội CSVSQ/ TVBQGVN với các giới chức hành pháp, lập pháp và các hội đoàn bạn bởi vì tổ chức TH không chỉ giới hạn trong phạm vi Cộng Đồng Người Việt tị nạn mà thôi. Đây là nỗ lực hoạt động không ngừng của THP/Đặc Trách Ngoại Vận và TĐ Phó/TĐTTNDH kể từ sau khi BCH/TH trình bày kế hoạch năm thứ hai (ngoại vận) trước Đại Hội Hội Đồng Tư Vấn tại San Jose, CA ngày 31-8-2003.

Một ý nghĩa khác của Đại Hội XIV là BCH/TH sẽ trình diện TTNDH, thế hệ hậu duệ của chúng ta, đang trưởng thành về mọi lãnh vực, để nói lên bốn phận và trách nhiệm của chúng ta đào tạo và giáo dục TTNDH trở thành những người công dân tốt, không những trực tiếp xây dựng và bảo vệ đất nước đang cư ngụ, mà còn thêm một trách nhiệm: đấu tranh không ngừng cho Việt Nam được tự do, dân chủ và giàu mạnh.

Do đó, việc đào tạo và giáo dục TTNDH là nhu cầu cấp thiết phải làm. BCH/TH cùng với TĐ/TTNDH đã mở lớp Hội Thảo Lãnh Đạo Chỉ Huy trong tháng 6/2003 và qui tụ được hơn 20 em về tham dự. Nhân ngày Đại Hội XIV, Ủy Ban Phối Hợp Hoạt Động Giữa TH và TĐ/TTNDH dự trù sẽ mở thêm một lớp Hội Thảo Lãnh Đạo Chỉ Huy dành cho tất cả con em của chúng ta. Quý Phụ Huynh nên khuyến khích, yểm trợ, tạo cơ hội cho con em của mình được tham gia, học hỏi và mở rộng kiến thức.

Về nội bộ của Tổng hội, Đại Hội XIV là biểu tượng của tinh thần đoàn kết, tình yêu thương của những người CON cùng một MẸ, cùng một CHÍ HƯỚNG, cùng một TRUYỀN THỐNG và cùng một TÌNH TỰ VĨ Bì. Và để phát huy truyền thống tốt đẹp đó, Đại Hội sẽ chọn nhân tài đảm nhận công việc lèo lái Tổng Hội và cũng là cơ hội cho những người tham gia được quyền chọn lựa đường lối sinh hoạt tương lai cho TH thi hành trong nhiệm kỳ tới.

Sau cùng, đối với bản thân, gia đình và con, cháu của mình, tham dự Đại Hội XIV lần này quý vị sẽ có dịp du lịch, thăm viếng danh lam thắng cảnh, di tích lịch sử và Quốc Hội Hoa Kỳ do Ban Tổ Chức và TĐ/TTNDH phụ trách.

Mỗi người trong chúng ta, mỗi Khóa, mỗi Hội cùng nhau đóng góp thiết thực về tài- nhân - vật - lực giúp cho Ban Tổ Chức có điều kiện thực hiện và TĐ/TTNDH có đủ tài chánh

mở lớp hội thảo về lãnh đạo chỉ huy cho con em của chúng ta.

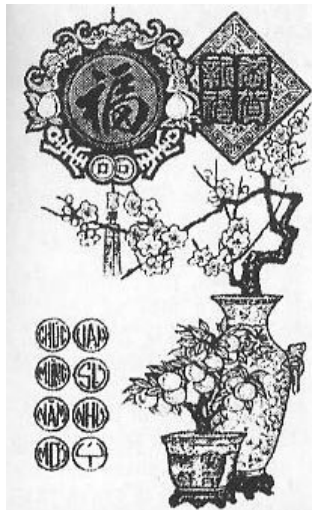
Nhân dịp Xuân về, BCH/TH xin kính chúc Quý Vị một năm mới an khang, thịnh vượng, gặp được nhiều may mắn và thật dồi dào sức khỏe để cùng nhau chung sức tổ chức Đại Hội XIV được thành công tốt đẹp, làm rạng danh Trường Mẹ.

Mến chúc các cháu có những giấc mơ tuổi trẻ được trở thành hiện thực, có công ăn việc làm như ý nguyện và gặp thật nhiều may mắn trên đường đời.

Trân trọng kính chào

CSVSQ Nguyễn Nho K19

Tổng Hội Trường

Nhìn lại năm cũ Quý Mùi để kiểm điểm những biến cố đã xảy ra là việc làm hầu như năm nào cũng có trong giới truyền thông và bất cứ ai thường quan tâm đến tin tức thời sự. Năm Quý Mùi có nhiều biến chuyển quan trọng, nhưng nếu chỉ xem xét tổng quát, dư luận chú trọng nhiều đến những diễn biến có tầm vóc và mức độ rộng lớn ảnh hưởng đến toàn cầu.

Biến cố lớn nhất đối với Hoa Kỳ và cả thế giới là cuộc chiến tranh tại Iraq. Lần trước năm 1991 quân đội Mỹ giải phóng Kuwait nhưng không chiếm đóng Iraq. Lần này vào đầu Xuân 2003, lực lượng Mỹ và Anh tấn công Iraq đánh đổ chế độ độc tài tàn bạo của ông Saddam Hussein và chiếm đóng Iraq với lời hứa sẽ thiết lập một chế độ dân chủ (đĩ nhiên là thân Mỹ).

Sau khi đánh tan các đạo binh của Saddam, cuộc đổ quân vào Iraq coi như giai đoạn chiếm mục tiêu được tuyên bố đã hoàn tất hôm 1/5/03. Nhưng sau đó các cuộc bắn sẻ, phục kích và pháo kích lẻ tẻ của du kích còn trung thành với Saddam diễn ra đều đặn gây ra tử vong đều đặn cho quân sĩ Mỹ.

So với Chiến Tranh Việt Nam, tổn thất ở Iraq còn quá thấp dù nhìn theo khía cạnh nào nhưng một số cơ quan truyền thông và tổ chức đối lập đưa ra so sánh hai cuộc chiến tranh này và vẽ ra một tỷ lệ tổn thất cao để chỉ trích chính phủ Mỹ của ông Bush, cố tình làm cho quần chúng lo ngại Mỹ sẽ sa lầy ở Trung Đông.

Quả thật những vụ đánh bom tự sát là những cuộc đột

kích kiểu đặc công làm cho binh sĩ Mỹ và liên quân hoảng hốt. Những vụ pháo kích vào các bộ tư lệnh Mỹ ngay tại thủ đô Baghdad và các trụ sở hành chính, cảnh sát của Iraq cũng gây tình trạng bất ổn cho quân sĩ liên quân và nhất là các viên chức, cảnh sát trong chính quyền tân lập lâm thời của Iraq.

Đặc biệt là các vụ tấn công ngày càng có dấu hiệu được phối hợp giữa các nhóm du kích khác nhau trong những hành động liên kết có tổ chức nhịp nhàng. Tuy nhiên trong tương lai xa, hoạt động chống liên quân của du kích Iraq có thể kéo dài nhưng khó có thể lớn mạnh thành một đạo quân đủ quy mô để có thể đánh bật liên quân ra khỏi các cứ điểm.

Uy tín của chính phủ Bush và chính phủ Blair của Anh Quốc giảm sút nghiêm trọng sau khi nhà lãnh đạo Iraq vì không tìm thấy chứng cứ về việc Iraq có chế tạo vũ khí hạt nhân chính phủ Mỹ và Anh cáo buộc và đưa ra các bằng chứng qua Iraq. Ngày hôm hai chính phủ cũng không dám đưa ra bằng chứng để khẳng định Iraq đang hoặc không đang chế tạo vũ khí hạt nhân. Việc này làm cho Iraq đang hoặc không đang chế tạo vũ khí hạt nhân trở nên mơ hồ và không thể khẳng định được.

Hôm 13/12/03, trong một cuộc truy lùng khẩn cấp, quân đội của Sở Nội vụ 4 Bộ Binh Mỹ đã bắt sống Saddam Hussein. Việc bắt giữ Saddam Hussein là một bước tiến quan trọng trong nỗ lực của Mỹ và Anh để loại bỏ vũ khí hạt nhân của Iraq. Việc bắt giữ Saddam Hussein cũng là một bước tiến quan trọng trong nỗ lực của Mỹ và Anh để loại bỏ vũ khí hạt nhân của Iraq.

Tuy nhiên tình hình Iraq còn nhiều bất ổn, quan trọng nhất là việc trao quyền lại cho chính phủ Iraq theo thỏa thuận trong thỏa thuận ngừng bắn giữa Mỹ và Iraq. Ông Bush sẽ phải gặp nhiều khó khăn trong năm 2004.

Uy tín của ông Bush đang giảm sút trong tuần lễ cuối năm vì một cuộc bầu cử ở Libia, ông Gadhafi nói

nhiên tuyên bố từ bỏ các chương trình chế tạo vũ khí kể cả vũ khí sát hại hàng loạt như bom đạn hạt nhân và sinh học và mời chuyên viên LHQ đến thanh tra các nhà máy làm vũ khí này.

Gadhafi là lãnh tụ hung hăng chống Mỹ hàng đầu cùng với VC, Bắc Hàn, Cuba vào các thập niên 1960 đến 1980. Ông ta từng công khai ủng hộ và huấn luyện các nhóm khủng bố quốc tế. Thái độ ngang ngược của Gadhafi chỉ xẹp bớt khi chính phủ Mỹ dưới thời ông Reagan tấn công dần mặt bằng không lực vào thủ đô Tripoli hôm 15/4/1987. Cuối năm 1988, Ghadafi còn cho đặt bom chuyến bay 103 của hãng Pan Am khiến chiếc phi cơ nổ tung trên vùng trời Lockerbie thuộc Tô Cách Lan.

Nay trước tình hình thế giới khiến Libya không còn chịu nổi dưới áp lực của LHQ và Mỹ. Giữa lúc Mỹ đang hăng máu chống khủng bố, cứng rắn với Mỹ không phải là thượng sách của Libya.

Mỹ vẫn đang hăm he Bắc Hàn, Iran và Syria mấy năm nay. Syria đã xuống nước, chịu dẫn độ những tên khủng bố trốn lánh ở nước này. Iran cũng tỏ ra bớt ngoan cố, chịu cho chuyên viên nguyên tử lực vào điều tra. Chỉ còn Bắc Hàn là vẫn kỳ kèo, chơi trò cút bắt với Mỹ, Nam Hàn và Nhật.

Có lẽ thấy rõ tình thế như vậy nên Gadhafi nhanh chân chạy trước mà hành động nhũn nhặn đầu tiên là chấp nhận bồi thường cho gia đình nạn nhân trên chuyến bay Pan Am 103. Gadhafi còn lên tiếng khuyến cáo Bắc Hàn nên bắt chước Libya hòa hoãn trong đàm phán về vũ khí hạt nhân. Mỹ và Anh rất sốt sắng ca tụng hành động của Ghadafi.

Thái độ của Gadhafi đem lại một thắng lợi thêm nữa cho Mỹ và cá nhân ông Bush và ông Blair. Nhưng những vấn đề còn lại của Mỹ trên thế giới vẫn chưa thể tiên đoán thành bại và có thể sẽ còn những bất ngờ khác trong năm 2004.

Tại Do Thái và Palestine, Hoa Kỳ đã bỏ nhiều công sức hòa giải nhưng đến nay vẫn chưa thành công dù là thành

công có giới hạn. Mỹ không thể bỏ rơi Do Thái, và Do Thái nắm vững điều đó. Cả hai phe Do Thái và Palestine khó lòng thực sự chung sống vì những thù hận lâu đời và những quyền lợi tương phản. Cả hai bên phải dùng võ lực để tồn tại.

Vì thế có lẽ các cường quốc và LHQ chỉ có thể làm giảm bớt đổ máu đồng thời giúp cho hai phe xích lại gần nhau trong lâu dài. Tuy nhiên Mỹ vẫn phải kìm hãm Do Thái không để cho Do Thái chơi mạnh tay ở chừng mực mà Do Thái có thể nghe theo. Khi Mỹ định thực tâm giải quyết, Mỹ có thể dùng áp lực cứng rắn và chấp nhận rủi ro, chắc hẳn hai phe Do Thái và Palestine phải nhượng bộ.

Bắc Hàn vẫn có thái độ ngang ngược của thời Chiến Tranh Lạnh, đòi hỏi Mỹ, Nhật và Nam Han phải nhượng bộ hơn nữa và ngầm đe dọa sẽ dùng vũ khí hạt nhân khi bị ép quá mức. Mỹ đã tỏ thái độ hòa hoãn khi rút quân trú phòng tại nam vĩ tuyến 38, nhưng khó có thể làm nhiều hơn thế. Tuy nhiên đưng độ quân sự khó xảy ra lúc này. Mỹ không muốn mở thêm một mặt trận ác liệt nữa với Bình Nhưỡng. Còn Bình Nhưỡng thì không muốn bị tiêu diệt trong lúc đang khốn khó vì thiếu gạo phải xin Mỹ hàng trăm ngàn tấn thực phẩm. Hội nghị 6 bên (Mỹ, Trung Cộng, Nga, Nhật, Nam và Bắc Hàn) tuy bị Bắc Hàn lạnh nhạt nhưng còn hy vọng mở đường cho những giải pháp tích cực.

Cũng liên quan đến an ninh Á Châu là Trung Cộng phóng phi hành gia vào quỹ đạo Trái Đất thành công. Tuy còn lâu Bắc Kinh mới theo kịp Mỹ và Nga trong lãnh vực này cũng như trong các chương trình phi đạn quỹ đạo nhưng thành tựu của Trung Cộng nói trên cũng là mối lo ngại cho các nước trong vùng. Cùng lúc, trước tin tức chính phủ Đài Loan sẽ thúc đẩy phong trào tuyên bố độc lập, Bắc Kinh đã lên tiếng đe dọa dùng võ lực. Hoa Kỳ vẫn ủng hộ chính sách “một nước Trung Hoa” nhưng cũng tỏ ý tiếp tục bảo vệ Đài Loan nên chuyện này vẫn chưa gây lo ngại đáng kể cho thế giới.

Những vấn đề khó khăn khác được dư luận chú ý ở Hoa Kỳ là về mặt kinh tế. Tuy có dấu hiệu cho thấy mức độ

phát triển kinh tế của Mỹ tiếp tục gia tăng trở lại, nhưng nạn thất nghiệp và những bất ổn về tài chính vẫn còn ám ảnh dư luận giới doanh thương.

Một biến cố vừa có ý nghĩa chính trị vừa có tính cách mới lạ là vụ nguyên Thống Đốc Davis của California bị cử tri bãi miễn và tài tử điện ảnh chuyên đóng phim bạo lực giả tưởng Arnold Schwarzenegger được bầu lên thay thế Davis. Đó là chuyện bất ngờ đã đành, nhưng bất ngờ hơn nữa là Arnold tranh cử với tư cách ứng viên đảng Cộng Hòa mà lại được họ nhà vợ, gia đình cố Tổng Thống Kennedy ủng hộ tích cực, kéo theo một số phiếu đáng kể của phe Dân Chủ. Tân thống đốc đang phải ráng hết sức mình để thực hiện lời hứa, lập trường và đường lối cầm quyền được tuyên bố trong khi tranh cử.

Nạn khủng bố trong năm 2003 vẫn còn là mối lo ngại tại nhiều nơi trên thế giới, nhất là tại các cường quốc Tây Phương. Những cuộc nổ bom tự sát gây kinh hoàng cho dân Do Thái cũng như các nước có chính quyền đương đầu với nhóm Hồi Giáo chính thống quá khích và các cường quốc theo Thiên Chúa Giáo đứng đầu là Hoa Kỳ.

Hoa Kỳ vẫn ở trong tình trạng thường xuyên lo ngại sẽ có một vài cuộc tấn công khủng khiếp như tòa cao ốc Trung Tâm Thương Mại Thế Giới (World Trade Center) hôm 11/9/2001. Mọi biện pháp phòng ngừa được áp dụng nhưng khó lòng đoán trước âm mưu của các nhóm khủng bố trong khi Mỹ cũng như các nước Tây Phương có nhiều cơ sở kiến trúc quan trọng dễ bị phá hoại như các công thự tiêu biểu quốc gia, cao ốc, trung tâm khoa học kỹ thuật và quản trị, phi cảng, hải cảng, cầu lớn, đường hầm, đập thủy điện v.v.

Những nước Hồi Giáo ôn hòa cũng bị nạn khủng bố đe dọa, trong đó có Thổ Nhĩ Kỳ, Hồi Quốc và Ai Cập cũng như Nam Dương và Phi Luật Tân về phía đông. Nước Nga vốn là một tay tổ trong kỹ thuật khủng bố khi còn Liên Xô cũ nay cũng bị nạn khủng bố do các nhóm chống Mạc Tư Khoa ở các

tiểu quốc trong Liên Bang Nga chủ mưu. Đứng đầu các nhóm này là dân quân Chechnya thuộc trào đòi độc lập.

Nếu nạn khủng bố không bị kiểm soát gắt gao, tác dụng tai hại của nó sẽ có thể làm thay đổi nếp sống nhất là nền doanh thương thế giới trong chiều hướng xấu đi. Các biện pháp an ninh có thể gây trở ngại nặng nề trong doanh nghiệp hàng không và vận chuyển như trường hợp các chuyến bay từ Pháp đến Los Angeles trong dịp lễ Giáng Sinh 2003.

Nhìn về quê hương, có nhiều bến chuyển đáng để người Việt yêu nước chống CSVN vui và buồn.

Đầu năm 2003, dịch viêm đường hô hấp cấp tính (SARS) bộc phát ở Hương Cảng, Hoa Lục và Việt Nam, gây kinh hoàng cho du khách và các doanh gia, viên chức phải qua lại những nơi này. Bệnh SARS lây qua tới Gia Nã Đại. May mắn và nhờ các tổ chức y tế thế giới cũng như các nước có nền y tế hiện đại ra sức trừ diệt, bệnh này coi như đã bị kiểm tỏa tuy có xuất hiện lẻ tẻ như ở Mã Lai đầu tháng 12. Ngành du lịch Việt Nam bị thiệt hại đáng kể vì dịch SARS, số du khách giảm từ 16 đến 20%.

Chế độ CSVN bị đả kích liên tiếp về thành tích xấu xa trong lãnh vực nhân quyền và tự do tôn giáo, mà mạnh mẽ nhất là hai nghị quyết, một của Nghị Hội Âu Châu và một của Hạ Viện Hoa Kỳ. Cả hai nghị quyết đều được thông qua với số phiếu sát mức tối đa. Hà Nội phản ứng một cách cay cú. Đó là hành động cho thấy CSVN dù luôn luôn ăn nói ngang ngược, miệng chối hất không biết xấu hổ những lời buộc tội đích đáng của thế giới nhưng sâu xa trong bụng dạ lại rất sợ hãi luồng dư luận chính đáng cáo giác hành động vi phạm nhân quyền và tự do tôn giáo.

Tướng Phạm Văn Trà, bộ trưởng quốc phòng CSVN sang thăm Hoa Kỳ, được bộ trưởng Ngoại Giao và Quốc Phòng Mỹ tiếp kiến. Không có nghi lễ nào long trọng ngoài toán chào kính thông thường. Không nghe nói có thỏa hiệp nào quan trọng giữa Hoa Thịnh Đốn và Hà Nội, vả lại nếu có thì

cũng còn được giữ kín.

Điều đang tiếc cho Hà Nội là khi mới gặp Ngoại Trưởng Powell, bộ trưởng quốc phòng của họ đã vội lên tiếng phản đối nghị quyết về tự do tôn giáo tại Việt Nam của Hạ Viện Mỹ. Powell trả lời thật thắm thía rằng nếu quả thật có tự do tôn giáo ở Việt Nam thì Hà Nội chẳng có gì phải lo ngại cả.

Không lâu sau khi Phạm Văn Trà đến Mỹ, hộ tống hạm Vandegrift của Hải Quân Hoa Kỳ đến thăm xã giao cảng Sài Gòn. Việc thăm viếng này đánh dấu một khúc quanh mới trong liên hệ ngoại giao giữa Hoa Thịnh Đốn với Hà Nội nhưng chưa thể tiên đoán là hai bên sẽ đi xa tới đâu.

Hai giới chức cao cấp khác của chính quyền CSVN sang thăm Mỹ là Nguyễn Đình Bin và Vũ Khoan. Hai chuyến đi có mục tiêu kinh tế này không có gì nổi bật. Trong năm, có hai sự kiện đáng kể về giao thương Hà Nội-Hoa Thịnh Đốn là chính quyền CSVN đã ký hợp đồng mua 4 phi cơ Boeing của Mỹ và hiệp định song phương về hàng không dân sự. Sẽ có những chuyến bay trực tiếp giữa Việt Nam và Hoa Kỳ có thể là từ năm tới.

Trong lúc ấy, những biện pháp dần mặt các tôn giáo, đặc biệt là Giáo Hội Phật Giáo Thống Nhất và các giáo xứ Tin Lành không thần phục Hội Thánh Tin Lành “quốc doanh.” Các lãnh tụ tôn giáo đặc biệt là các vị Hòa Thượng Thích Huyền Quang, Hòa Thượng Thích Quảng Độ, các vị thượng tọa khác trong giáo hội, bị bao vây, ngăn cản và bị tái quản chế sau vụ các ngài cùng trên đường về họp đại hội tại Sài Gòn.

Chế độ CSVN lại diễn trò hề pháp lý thêm một lần nữa. Họ bắt giam và đưa ra tòa một số nhân vật phản kháng trong năm 2003 và tiếp tục giam giữ các nhân vật tranh đấu cho tự do dân chủ bị bắt giam từ những năm trước đây. Tuy phải đối phó với dư luận quốc tế nhưng vẫn ra lệnh đàn áp đối lập. Thượng Toa Thích Trí Lực được Cao Ủy Tị Nạn LHQ cho phép thường trú tại Nam Vang. Hồi đầu năm, công an Hà Nội sang Cam Bốt lén lút bắt vị thượng tọa đưa về VN

bỏ tù.

Sau khi bỏ tù Luật Sư Lê Chí Quang, CSVN cũng đưa ông Trần Dũng Tiến ra tòa phạt 10 tháng tù vì đã gửi thư phê bình trung ương đảng. Ông Tiến 78 tuổi, nguyên là cận vệ của ông HCM. Cuối tháng 12, Hà Nội còn đưa ký giả Nguyễn Vũ Bình ra tòa về bài viết liên quan đến vấn đề biên giới Việt Hoa.

Trong những vụ xét xử theo luật rừng năm 2003 có các trường hợp bác sĩ Phạm Hồng Sơn và ba người cháu Linh Mục Nguyễn Văn Lý.

Sở dĩ được gọi là trò hề là vì tòa án CSVN thoát đầu bất chấp dư luận thế giới, ngang ngược đưa các bị can ra tòa với tội danh không có chứng cứ đủ để cấu thành tội phạm. Phạm Hồng Sơn dịch tài liệu “Thế nào là dân chủ” từ bản Anh ngữ của Sứ Quán Mỹ đăng trên Internet mà bị coi là phổ biến trái phép tài liệu mật của nhà nước. Thật khó có thể tưởng tượng một chính phủ cầm đầu 80 triệu dân mà dám trơ trên vu cáo một công dân của mình đến như thế.

Nhưng đảng và chính quyền Hà Nội khôn mà không ngoan ở chỗ cách xét xử lộ rõ bản chất của chế độ. Tòa án sơ thẩm của CSVN thường tuyên án các bị can những hình phạt tù nặng nề để rồi sau đó trong phiên xử phúc thẩm tòa này giảm án sơ thẩm xuống mức nhẹ hơn nhiều. Từ đó, bộ máy tuyên truyền ồn ào khoe rằng tòa án của họ đã “khoan hồng” nhất là để xoa dịu những lời chỉ trích nặng nề ở nước ngoài.

Trường hợp điển hình là các vụ xử ba người cháu gọi Cha Lý bằng cậu và vụ bác sĩ trẻ Phạm Hồng Sơn. Cha Lý cũng bị xử 15 năm tù vào năm 2002. Hơn một năm sau, tòa án nơi giam ông (Hà Nam) tái thẩm và giảm án xuống còn 10 năm tù.

Riêng vụ xét xử các cháu Cha Lý, tòa CSVN ở Sài Gòn cho thân nhân và luật sư được vào dự phiên xử tại phòng số 1. Nhưng phiên xử thực sự diễn ra ở phòng số 5 mà không

thông báo lại nhằm đánh lừa khiến thân nhân không được theo dõi phần đầu quan trọng nhất của phiên tòa.

Tuy thế, các viên chức của CSVN vẫn luôn luôn tự nhận chế độ của họ có tự do tôn giáo,. Có lẽ nói cho đúng thì quá thực ở các thành phố và thị xã có con mắt ngoại quốc quan chiêm, dân chúng được tự do đi lễ chùa, miếu, nhà thờ kể cả những nơi thờ phượng có tính chất mê tín dị đoan. Nhưng tại vùng thôn xóm xa xôi, tín đồ các tôn giáo bị nhiều hạn chế hơn.

Trên thực tế CSVN bị lên án thiếu tự do tôn giáo và đàn áp tôn giáo là vì đảng và chính quyền Hà Nội kiểm soát rất gắt gao việc tự do “truyền giáo” cũng như xen lấn can thiệp vào công việc tổ chức và hoạt động của các nhà thờ, chùa thuộc các giáo hội, kể cả việc thu nhận tu sinh và phong chức, bổ nhiệm các tu sĩ.

Có tự do theo đạo nhưng không có tự do truyền đạo thì kể như không có gì hết.

Vào ngày 24 tháng 12 trước Lễ Giáng Sinh 2003, Đại Đức Thích Chân Hải 74 tuổi, đã tự thiêu tại Chùa Liên Hoa, thành phố Charlotte, tiểu bang North Carolina, Hoa Kỳ, để kêu gọi tự do tôn giáo, dân chủ và toàn vẹn lãnh thổ cho Việt Nam. Hành động xả thân của vị đại đức gây tiếng vang và sự xúc động lớn lao, là tiếng kêu vang động về đại nạn của các tôn giáo dưới chế độ CSVN.

Tuần lễ đầu tháng 12, các thành phố lớn ở Việt Nam sôi động vì các trận đấu trong Đại Hội Thể Thao Đông Nam Á lần thứ 22 (SEA Games 22) tổ chức tại Hà Nội thượng tuần tháng 12 năm 2003. Về nghi thức và trình diễn, lễ khai mạc và bế mạc được cử hành trên sân vận động Mỹ Đình khá qui mô và đầy màu sắc tuy nội dung không có gì trên trung bình. Các đoàn tuyển thủ Việt Nam đạt được thành tích cao, dẫn đầu với tổng số 346 huy chương trong đó có 158 huy chương vàng (Thái Lan hạng nhì với 281 huy chương trong đó có 90 HCV). Nhưng đội Hà Nội thua Thái Lan trong trận

chung kết bóng tròn. Sau SEA Games hơn một tuần, Hà Nội làm tiếp Para Games dành cho người khuyết tật, cũng tương đương nhưng không bằng SEA Games.

Chính quyền CSVN trong gần 10 năm qua tìm mọi dịp để tổ chức hội hè từ những cuộc rước thần, tế thần đến tưởng niệm, kỷ niệm một số ngày mà Hà Nội cho là đáng ghi nhớ như “994” năm Thăng Long thay vì số tròn 1000 năm và nhiều lễ hội lật vật như ngày thành lập các ngành (công an, ngoại giao, nội vụ) xét ra không cần lễ lạt làm gì.

Về thể thao, từ đầu thập niên 1990, CSVN đã biết khuyến khích các ngành thể thao nhưng nguồn yểm trợ lớn nhất là do các câu lạc bộ tư nhân được các doanh nghiệp trong nước và ngoại quốc cung ứng tiền bạc. Các tuyển thủ Việt Nam đã thi đấu dành được một số giải thưởng lớn và hứa hẹn sẽ có thể lập nhiều thành tích khác trong tương lai nếu chính quyền CSVN yểm trợ đúng mức các ngành thể thao trong đó có việc trừ khử được tối đa nạn cá độ thể thao đang hoành hành ở Việt Nam nhờ có sự che chở của cán bộ viên chức cầm quyền.

Tổ chức hội hè, tranh tài thể thao hay khoa học làm nâng cao uy tín quốc gia và khuyến khích thể dục là điều nên làm nếu không nhân đó mà củng cố địa vị thống trị của một đảng. Cũng không thể chấp nhận việc tiêu tốn công quỹ vào những việc chưa cần làm ngay nhằm xoa dịu những bất mãn chính trị và làm lệch lạc khuynh hướng đấu tranh đòi tự do dân chủ của thanh thiếu niên như thực dân Pháp đã làm từ 1941 đến 1945 ở Đông Dương.

Nhưng đầu sao cũng chỉ có một câu hỏi đáng được đặt ra. Đó là hiện nay hơn 70% dân chúng còn nghèo đói, chính quyền CSVN hô hào xóa đói giảm nghèo bằng cách phải ngửa tay xin từng chục triệu mỹ kim của nước ngoài, quyền góp từng đồng của các giới trong nước. Vậy có nên bỏ ra hàng trăm triệu mỹ kim để tổ chức SEA Games (và Para Games) - trong đó phí tổn xây sân Mỹ Đình đã ngốn hết 53 triệu mỹ kim – hay không?

Về phía cộng đồng người Việt hải ngoại, năm 2003 có một số biến cố đáng chú ý. Thành công nhỏ bé về vật chất nhưng lớn lao về tinh thần là việc bức tượng chiến sĩ Việt Mỹ được long trọng dựng lên tại thị xã Westminster, Nam California trên một công viên khá rộng lớn. Cộng đồng cũng thành công trong phong trào vinh danh lá cờ VNCH. Tiểu bang Louisiana và 24 quận hạt, thành phố trên lãnh thổ Mỹ công nhận quốc kỳ là biểu tượng của cộng đồng người Việt.

Tại Úc, một số khoảng 14 ngàn người Việt đã biểu tình chống đài truyền hình SBS ở Sydney tiếp vận bản tin tức hàng ngày đầy luận điệu tuyên truyền gian xảo từ đài truyền hình VT4 của CSVN. Ban giám đốc đài đã tạm ngưng phát hình bản tin này, rõ ràng là vì sức mạnh tinh thần của cộng đồng đã thắng lợi bước đầu. Đồng bào ta trong cộng đồng còn nhớ cuộc biểu tình trên 40 ngàn người ở Nam Cali nhân vụ Trần Văn Trường trưng cờ VC và hình HCM đã góp phần quan trọng vào việc làm cho báo chí, truyền thông Mỹ chuyển hướng rõ rệt.

Một cuộc vận động với danh nghĩa “Đại Hội Toàn Quân” cũng là một sự kiện đáng kể trong năm 2003. Tuy có nhiều cựu quân nhân VNCH tham dự nhưng cũng có luồng dư luận chê trách, phản kháng.

Tiếc rằng trong lúc này sau những kinh nghiệm quý báu và đắt giá, nạn chia rẽ vẫn còn trầm trọng không biết đến bao giờ mới giảm bớt để có một khối đoàn kết rộng lớn hầu đẩy mạnh các cuộc tranh đấu của cộng đồng người Việt Nam tị nạn trên khắp thế giới.

Chắc hẳn tất cả quý độc giả của Đa Hiệu đều có chung niềm hy vọng: năm 2004 sẽ có thêm nhiều thuận lợi và thành công cho cộng đồng cũng như cho tập thể cựu SVSQ trường Võ Bị Quốc Gia Việt Nam.

Hà Nhân- K12